

at have en fornuftig og human ordnet Alimentationslovgivning. Til Slutning skal jeg sige, at jeg ikke forstaar, hvad det ærede Medlem fra Svendborg (Tang) mener, at der vilde være bundet ved at lade Sædelighedsvæsenet gaa over fra den høie Justitsminister til den høie Kultusminister og om han mener, at hans Lovforslag vil vinde større Anklang derved. Jeg tror, at det vil gaa ham paa samme Maade dermed, og jeg tror i det Hele, at de Bemærkninger, han har fremsat, ikke have noget tilstrækkelig faktisk Grundlag. Hvis det ærede Medlem vil indbringe sit Forslag som et særligt Lovforslag her i Thinget, skal jeg gjerne gaa med til ogsaa at arbejde paa, om der kan komme noget fornuftigt og juridisk Begrundet ud af et saadant Lovforslag, men naar det ærede Medlems Lovforslag og hans Endringer benyttes til at lægge denne Lov Hindringer i Veien, saa er jeg en Modstander deraf, thi jeg anser det foreliggende Lovforslag for en væsentlig Forbedring, og det gjør efter min Opfattelse Retfærdighed i Forhold til Moderen. De Indvendinger, der ere anførte imod dem, kan jeg ikke anse som saa skyldstjørende, at jeg ikke skulde ønske det ophøiet til Lov. — Jeg skal endnu tilføie en enkelt Bemærkning om Smaaaskifter, som det ærede Medlem fra Næstved (Beth) hentydede til. Den Slags Smaaaskifter maa selvfølgelig engang imellem fremkomme, men Smaaaskifte-Reassumtionsboer ere jo ikke ubekjendte, og vil man opretholde det Princip, som forekommer mig at være det naturlige Princip, at betragte fremtidig Alimentationsbidrag som Gjæld, forekommer det mig, at man vanskeligt kan finde en anden Vej at gaa end den, vi ere gaaede. Jeg skal altsaa, fordi jeg mener, at Loven allerede, som den oprindelig forelaa her i Thinget, var et væsentligt Fremskridt, og at der ved Thingets Behandling og de her givne Anthyndinger er blevet en endnu bedre Lov, tillade mig at anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse her i Thinget. Efter min Opfattelse vil det ikke være nogen Stam for Thingets Medlemmer, som det ærede Medlem udtalte, at have vedtaget en human Alimentationsbidragslov, der endogsaa paa visse Punkter paalægger dem selv personlige Byrder.

Summeluhr: Jeg er enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgtreds (Tang) i hans Grundtanke, og jeg har nærmest begjært Ordet for at attestere et Udsagn af ham, idet han udtalte, at Medlemmer, som vare fraværende, vilde, naar de havde været til Stede, have stemt for hans Forslag. Derksom jeg havde været nærvæ-

rende, vilde min Stemme være faldet ud til Fordel for det ærede Medlem og hans Endringer.

Tang: Det er jo en Misforstaaelse af det ærede Medlem fra Ringsted (Lauridsen), at jeg skulde være imod § 4. Den har jeg aldeles ikke imod, naar Børgen kommer med, men jeg mener, at Moderen maa ikke have Pengene, Barnet skal have Pengene. Derfor er jeg imod § 4, naar der ingen Børge er. Moderen skal ikke have Lov til at gjøre med Pengene, hvad hun vil. Saa talte det ærede Medlem saa meget om Faderen, men Barnet har jo slet ingen Fader faaet (Afbrydelse: Kommunen). Ja, Kommunen, den hjælper Moderen, det er den gamle Historie. De Herrer, som have stemt imod Børgeparagrafen, kunne jo tale med deres Sogneraad, sige, at det skal have Faderen frem, men de have rigtignok stemt imod denne Paragraf. Nei, havde de stemt for Børgeparagrafen, saa kunde Moderen ikke have taget Pengene, saa var det uægte Barns Moder ikke bedre stillet end den forladte eller separerede Hustru. Derfor siger jeg, at man har ved § 4 krænk- ket Egtefædet. Det vil jeg ikke være med til, og derfor sagde jeg før, at jeg vilde sige: Stemmer ikke, men vil Nogen i Thinget opfordre til at stemme mod denne Lov, saa stemmer jeg imod den, thi det er en daarlig Lov. Den stiller det uægte Barns og dets Moders Retsskrav over det Barns, hvis Moder er separeret eller har en Mand, der er løbet fra hende, og over en saadan Moders Retsskrav. En saadan Lov holder det ærede Medlem fra Ringsted (Lauridsen) Lovtale over. Tak! jeg skal ikke være med dertil.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg skal begynde med at minde om, at det Spørgsmaal, der har spillet en vis Rolle i Diskussionen i Dag, nemlig om der ikke fremkommer en Inkonsekvents derved, at man indrømmer Moderen til det uægte Barn en Ret til at søge, om jeg saa maa udtrykke mig, Kommunens Garanti for Underholdningsbidraget, medens en lignende Ret ikke tilknaas Egtehustruer, er jo slet ikke noget nyt Spørgsmaal. Det er fremkommet under Sagens Behandling i Landstinget. Der blev det ogsaa gjort gjældende, men naturligvis paa samme Maade som det ogsaa er den Mands Mening, hvem det ærede Medlem omtalte Forsfatteren af en Artikel i „Berlingske Tidende“, nemlig som et Argument imod hele Loven, d. v. s. imod den Tanke, at der skal sikres det uægte Barns Moder Alimentationsbidrag.